

УДК 811.161.2'38+81'42:821.161.2-1 Потушняк
DOI 10.35433/philology.1 (104).2025.208-216

ХУДОЖНІЙ ОБРАЗ У МОВОТВОРЧОСТІ ПИСЬМЕННИКА (НА МАТЕРІАЛІ ПОЕТИЧНИХ ТВОРІВ ФЕДОРА ПОТУШНЯКА)

Г. І. Снъозик*

Стаття присвячена висвітленню питання функціонування поняття "художній образ" у сучасній філологічній науці, а також аналізу художніх образів поетичної мовотворчості Федора Потушняка. У проблематиці дослідження мовної особистості письменника художній образ посідає чільне місце. Аналізуючи художній образ, авторка акцентує на ключових елементах поетичного твору, які допомагають передати емоції, ідеї та світогляд автора.

У дослідженні визначено й описано художні образи на основі тематичних напрямків: природа, людські почуття, філософські роздуми та культурний контекст. Підкреслено, що однією з ключових характеристик творчого стилю Ф. Потушняка є природа як віддзеркалення душі самого поета. Через художні образи, які відображають людські почуття, письменник вправно передає усю складність та неоднозначність емоцій та почуттів людини. Тут він послуговується низкою виражальних засобів: метафорами, порівняннями, символами тощо. У поетичній мовотворчості письменника часто з'являються художні образи, які спонукають замислитися над питаннями життя, смерті та сенсу існування. Такі художні образи зазвичай є абстрактними, вони підкреслюють глибоку філософічність творчості автора та його пошуки відповідей на загальнолюдські філософські питання. Відзначено також художні образи в мовотворчості Ф. Потушняка, що відображають культурний контекст. Письменник часто звертається до української культури, фольклору та народних традицій. Зазначено, що, інтегруючи українські фольклорні мотиви у свою поетичну мовотворчість, письменник збагачує її національним колоритом, підкреслює глибокі корені українського народу. Художні образи, пов'язані з народними звичаями, легендами та міфами, додають його поезії багатого культурного змісту. Ті чи ті елементи метафорично стають виразниками колективної пам'яті та ідентичності.

У статті наголошено, що поезія Федора Потушняка глибоко відтворює людську душу через створені ним художні образи, пронизані символікою та метафорами, це робить його творчість актуальною та значущою для української літератури.

Ключові слова: Федір Потушняк, мовотворчість, метафора, поезія, символ, філософічність, художній образ.

* аспірантка кафедри української мови
(ДБНЗ "Ужгородський національний університет"),
hanna.snozyk@uzhnu.edu.ua
ORCID: 0000-0002-1572-7064

ARTICLE IMAGE IN THE WRITER'S SPEECH CREATION (BASED ON THE MATERIAL OF POETIC WORKS OF FEDIR POTUSHNYAK)

Snozyk H. I.

The article highlights the topic of functioning of the "artistic image" concept in modern philological science, as well as the analysis of artistic images in the poetic speech creation of Fedir Potushnyak. In the problems of studying the writer's linguistic personality, artistic image occupies a prominent place. Analyzing the artistic image, attention is focused on the key elements of a poetic work that help convey emotions, ideas and the author's worldview.

The study identifies and describes artistic images based on thematic areas: nature, human feelings, philosophical reflections and cultural context. It is emphasized that one of the key characteristics of F. Potushnyak's creative style is nature, as a reflection of the poet's soul. Through artistic images that reflect human feelings, the writer skillfully conveys all the complexity and ambiguity of human emotions and feelings. Here he uses a number of expressive means: metaphors, comparisons, allegory, etc. In the writer's poetic language, artistic images often appear that encourage us to think about the issues of life, death and the meaning of existence. Such artistic images can usually be abstract, but they always emphasize the deep philosophical nature of the author's work and his search for answers to universal philosophical questions. The following artistic images in F. Potushnyak's language that reflect the cultural context are also noted. The writer often refers to Ukrainian culture, folklore and folk traditions. It is noted that by integrating Ukrainian folklore motifs into his poetic language, the writer enriches it with national flavor, thereby emphasizing the deep roots of the Ukrainian people. Artistic images associated with folk customs, legends and myths add rich cultural content to his poetry. These or those elements can metaphorically act as an expression of collective memory and identity.

In conclusion, it is emphasized that the poetry of Fedir Potushnyak deeply explores the human soul through the artistic images he created, which are permeated with symbolism and metaphors, which makes his work relevant and significant for Ukrainian literature.

Keywords: Fedir Potushnyak, language creation, metaphor, poetry, symbol, philosophical nature, artistic image.

Постановка наукової проблеми. В українській літературі ХХ ст. постать Федора Потушняка посідає особливе місце. Поезія митця охоплює широкий спектр тем – від природи до філософських проблем і національної ідентичності. Вона пронизана глибокими переживаннями, філософськими роздумами та соціальною актуальністю, відзначається багатством художніх образів. Письменник уміло використовує символіку природи, побуту, а також особистісні переживання, створюючи багатозарядні, емоційно насичені твори.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення природи, типології та функцій художнього образу має давню історію. Воно відбувалося в низці напрямків, а також співвідносилось із різними традиціями, проблемами естетики, історичним розвитком та

національною ідентичністю. Теоретико-методологічну основу дослідження художнього образу складають праці П. Білоуса, В. Виноградова, О. Галича, В. Жирмунського, М. Коцюбинської, О. Потебні, Н. Тамарченка, Б. Томашевського, М. Храпачевського, Р. Якобсона та ін.

Науковці активно досліджують термінополе поняття "художній образ". В "Енциклопедії сучасної України" подано таке тлумачення художнього образу: "Образ художній – основоположний засіб творення різних видів мистецтва як просторових, так і часових; категорія художньої культури. Поняття "образ" ("О.") поєднує всю амплітуду зусиль митця, є тим елементом, що творить будь-яку (матеріал. і нематеріал.) художню цілісність" [8]. В "Енциклопедії української літератури" представлено таке визначення художнього образу та літературно-художнього образу:

"Художній образ – це "особлива форма естетичного освоєння світу, за якої зберігається його предметно-чуттєвий характер, його цілісність, життєвість, конкретність, на відміну від наукового пізнання, що подається у формі абстрактних понять" [4], а літературно-художній образ – "це естетична категорія, що характеризує особливий, притаманний мистецтву спосіб творення уявного світу; сформований фантазією письменника світ, тією чи іншою мірою співвідносний зі світом реальним на рівні суспільних, культурних, історичних, психологічних та інших явищ" [4]. П. Білоус зазначає, що художній образ – це "форма мислення в мистецтві, художнє узагальнення, яке в конкретно-чуттєвій формі розкриває суть зображуваного" [2: 330]. Н. Ференц, докладно аналізуючи художній образ та його види, дає таке визначення: "Художній образ є специфічною формою відображення, "клітиною" мистецтва, його серцевиною. Це творче відображення в одиничній, конкретно-чуттєвій формі. Художній образ подає об'єктивну картину дійсності у формі суб'єктивного сприйняття, тому одні і ті ж явища, події, факти різними письменниками змальовуються по-різному" [10: 197]. Цікаві думки знаходимо в науковій розвідці О. Пітерської, де науковиця розглядає різні підходи дослідників до вивчення самого поняття, на цій основі визначає провідні типи та тенденції класифікацій художнього образу, а також розкриває зв'язок структури художнього образу з особливостями історико-літературного процесу, розвитком різних напрямів у мистецтві та жанровою специфікою художньої літератури [6]. Аналізуючи художній образ як форму буття художнього твору, О. Галич зазначає, що стосовно літературно-художнього твору образами називають як словесні уявлення, так звані "мікро-образи", чи словесні образи (під якими найчастіше розуміють тропи та різноманітні синтаксичні фігури), так і більш значні смислові одиниці твору або його

"макро-образи", до яких відносять зображених у творі людей, тварин і т. д. (образи-персонажі, оповідачі, розповідачі). Їхнє природне (образи-пейзажі) та речове (образи-інтер'єри) оточення" [3: 100]. І. Фісак розглядає поняття "художній образ" у тісному зв'язку з поняттям "художній концепт". Дослідниця зазначає, що "функціональність кожного окремого художнього образу виявляється в системі образів твору, структурні відносини між якими концептуалізовані стратегічним смислом художнього цілого, загальною образодією твору, що, у свою чергу, набуває значення в контексті загальнолюдського життя" [11: 37].

З огляду на зазначене художній образ у сучасній філологічній науці – один із визначальних елементів літературного твору, який допомагає передати емоції, ідеї, світогляд автора та створювати багатогранність тексту. Проаналізувавши низку наукових розвідок, зазначимо, що вчені розглядають художній образ як результат взаємодії різних мовних засобів, стилістичних прийомів та літературних технік, спрямованих на створення конкретного уявного чи емоційного враження у читача. Серед основних характеристик художнього образу відзначимо такі: символізм (використання символів для передавання глибших значень та ідей), метафоричність (створення порівнянь та аналогій між різними явищами або предметами), алегоричність (використання алегорій для передавання абстрактних ідей через конкретні образи), гіперболізація (перебільшення певних рис чи якостей для досягнення задуманого ефекту), іронія (використання протилежних значень для створення контрасту чи підкреслення певних ідей). Водночас художніми образами можуть бути персонажі, об'єкти, події, місця або навіть абстрактні поняття. Вони допомагають письменникові висловлювати свої думки, почуття та емоції, а також залучають читача до

глибшого розуміння й сприйняття художнього тексту.

Мета дослідження – здійснити аналіз художніх образів у поетичній мовотворчості Федора Потушняка. Зазначена мета передбачає виконання таких **завдань**: висвітлити поняття "художній образ" у сучасній філологічній науці; визначити основні тематичні групи поетичної мовотворчості Ф. Потушняка; розглянути художні образи на основі тематичних напрямків; узагальнити й підсумувати отримані результати дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження з обґрунтуванням отриманих наукових результатів.

Федір Потушняк – видатний український письменник Закарпаття, який відзначається здатністю створювати яскраві та захопливі художні образи в поезії. В. Барчан зазначає, що "творча фантазія письменника трансформується в художні образи, зроджені його уявою і відповідно оприявлені в мові" [1: 58]. За нашими спостереженнями, основними тематичними напрямками поетичної мовотворчості Федора Потушняка є природа, людські почуття, філософські роздуми та культурний контекст. Розглянемо докладніше представлені художні образи в поетичній мовотворчості письменника на основі визначених нами тематичних напрямків.

1. Художні образи, що відтворюють природу. Ф. Потушняк використовує природу для відображення глибоких зв'язків людини з навколишнім світом. Його поетична мовотворчість пересипана описами природних явищ – від пейзажів до змін пір року. Такі варіації стають основою для утворення низки метафоричних образів. Пор.: "Пронеслася шуря-буря, / Око день у води шурить, / Німо ліс мовчить. З тиші / Вістку шлють їй комиші: / Лицар твій упав у полю, / За горою, за горою..." [7: 224]; "Бувало, було, ліс гуде, / Сплітаєсь віття, наче струни, / І дружнім хором – молоде, / І йдуть далеко луни, луни..." [7: 227].

Природа в поезії Ф. Потушняка постає як відображення душі самого автора. Варіації з художніми образами природи – одна з найсуттєвіших ознак його мовотворчості. Вона є тлом для опису людських переживань, а також активним учасником емоційного діалогу. Наприклад, у віршах автор часто використовує образи пейзажів, що відображають його внутрішній стан. "Весняне розквітання", "осінне в'янення", "зимово холоднеча" – усі ці природні явища стають символами духовних переживань ліричного героя. Природу часто розглядає як відображення душі людини, оскільки вона може виявляти її емоції, думки та внутрішній стан. Це уявлення можна знайти в багатьох культурах і філософських системах, де природу сприймають як дзеркало людських переживань. Водночас природа здатна викликати різні емоції – від спокою й умиротворення до тривоги та страху. Наприклад, "тихий ліс" або "спокійне море" можуть дарувати відчуття гармонії, тоді як "буря" або "похмує небо" можуть відображати смуток або тривогу. Пор.: "Над полями, над гаями. Птахи прилітають, Осінню похмуру / Піснь вітри співають" [7: 28], "Над толокою у вирій / Відлітає чорний птах. / Сумно грає-завиває / Хмурий вітер у лісах" [7: 29], "Знявсь вітер над бором. / Йде в дебрі й ліси, / Над гори, понад звором, / Мов плачі, – голоси" [7: 30].

У багатьох культурних традиціях природа символізує людські якості. Квіти уособлюють любов і красу, дерева – стабільність і мудрість, а гори – велич і непохитність. Ці природні елементи слугують метафорами для внутрішнього стану людини. Пор.: "На горах моїх рідних / Лелія біла зацвіла. / В долинах моїх рідних / Невинна роза зацвіла. / Іде вона по стежці росяній / В зелений рай, де мудрі дзвони сплять, / В зелений гай, де діти-мрії сплять" [7: 135].

Краса природи викликає глибокі роздуми, спонукає до творчості та самовираження, що також є відображенням душевного стану

митця. У сучасному світі, коли людство переживає екологічні проблеми, зникає традиційний зв'язок між людиною і природою. Це призводить до відчуження, яке відображає внутрішні конфлікти та кризи в суспільстві. У багатьох релігіях і духовних практиках природу вважають священною, і спостереження за природними явищами може допомогти людині зрозуміти свою душу й місце у світі. Отже, природа є не лише тлом для людського життя, а й глибоким відображенням наших внутрішніх переживань, що підкреслює зв'язок між зовнішнім світом і внутрішнім станом. У цьому аспекті Ф. Потушняк майстерно грає з кольором, звуком і формою, створюючи враження живої природи, яка відгукується на людські емоції. Наприклад, "весняні квіти" символізують надію та відродження, тоді як "осінній листопад" – неминучість утрат і розчарувань.

2. Художні образи, що відтворюють людські почуття. Письменник майстерно передає всю складність та неоднозначність людських почуттів. У таких художніх образах ці почуття створюють ґрунт для глибокого емоційного сприйняття зображуваного. Поет використовує низку виражальних засобів (метафори, порівняння, символи, алегорії), щоб передати складність людських переживань. Наприклад, *біль, гнів, жаль, завзяття, любов, радість, смуток, страх, тривога, туга, щастя* та ін. Пор.: "Змією ти на серце далям ляжеш, / І страх піде знов кругом по землі, / І буде бій – із ночі ангол вкажесь / І в забуття ти впадеш в сонний млі" [7: 33], "І відвічним страхом взяті / В темну ми заходим ніч, / Він без гніву і завзяття / Ясні блиски шле нам з віч" [7: 38], "Місяць ясний в небі сяє, / Змовкнув тихо звір, / У тривозі серце б'ється / І полів простір. / Темні тіні там блукають / В місяці лучах, / Чорні мари знову встали, / Наганяють страх" [7: 44], "На вітці з жалю плаче сонце / Любов'ю дише марно тепла груди" [7: 112], "Тихцем у храм... Там щастя срібний ключ. / Загнали в серці

болі огневії" [7: 135], "Розцвіли рожі, сніжний скрізь покров, / Погасла твоя ранняя любов, / Любов велика, дика, неказанна – / Ростуть кристали острі і стогранні" [7: 153].

Поетична мовотворчість Федора Потушняка відзначається психоаналітичним заглибленням у феномен людського духу. Митець досліджує внутрішні конфлікти та переживання своїх героїв, розкриваючи їхню складність та неоднозначність. Це дає змогу співпереживати та розуміти героїв на більш глибокому рівні. Пор.: "Я кинув серце у глибін / До струй таємних і туманних, / І сходить з зоряних тремтін / Якийсь далекий гість незнаний" [7: 62], "Забутий цвіт у книзі снів / І серця біль глибокий, / Зів'ялих мрій і ніжних слів, / Мов спогад одинокий" [7: 62–63], "На серцю спокій й далечів тягар, / Як струна, вічність натягнута туга, / І линуть стріли з золотого луга / Крізь лебедині крила хмар" [7: 77].

Водночас варто наголосити й на тому, що, створюючи той чи той художній образ, письменник дуже вдало користується символами. Наприклад, для майстерного відображення людських почуттів та емоцій Ф. Потушняк використовує такі словесні символи, як *маятник, Фенікс, вітер, дерево* та ін. Маятник символізує пошук істини та знань, а також неблаганний рух часу. На цій основі утворено художній образ, що розкриває складність людських пошуків та самоусвідомлення. Фенікс є символом відродження та надії. Вітер у багатьох поетичних творах Ф. Потушняка символізує зміни та невідворотність долі. Через цей художній образ, наприклад, передається складність і непередбачуваність людського життя. У деяких творах дерево є певним символом мрій і надії людей. Цей художній образ допомагає передати важливість віри у власні мрії та можливості.

3. Художні образи, що відтворюють філософські роздуми. У поетичній

мовотворчості письменника дуже часто наявні образи, які спонукають читача до роздумів про життя, смерть, сенс існування тощо. Такі художні образи, здебільшого є абстрактними. Вони завжди підкреслюють глибинну філософічність мовотворчості автора та його пошуки відповідей на загальнолюдські філософські проблеми. Погоджуємось із думками О. Кравець про те, що "поезія Ф. Потушняка виразно модерна, пройнята західноєвропейськими філософськими ідеями, позначена впливом символізму, імажинізму, сюрреалізму, неоромантизму. У ній часто ірреальне витісняє реальне, а містика поєднується з філософією" [5: 88]. У його поезіях часто наявні ліричні герої, які перебувають у пошуках себе, осмислюють своє місце у світі. Ці художні образи втілюють різноманітні емоції – від радості до глибокої меланхолії. Пор.: "Планети круглі, кругла й мисль, / Ані малого, великого, / А що є завтра, то і днесь, / І все з числа зійшло одного. / Тут точка звисла з висоти. Єдине – жити чи умерти. Глядіти в книгу пустоти / Усе одно, що воза перти" [7: 35], "Усе проходить: смерть і тління, / Так пусто, пусто, в полі тут, / І краплю вічного горіння / Нам знову зорі відіймуть" [7: 40], "Відживає, що бувало, / Ми у вічності живем / І у давній знову славі / Відживає наш едем" [7: 42], "На неба край в коралях / Простерла ризу ніч, / І кинув клич хтось в далях, / Погасло сяйво свіч. / Підземні грають дзвони, / Спадає з серця гніт, / Завмерли в душах стони / І горе давніх літ" [7: 45], "Я знову, земле, знову п'ю / З джерел, що ти мені відкрила, / Желання твого тихо б'ють / Мене нечутні твої крила" [7: 56].

Філософсько-релігійний світогляд Федора Потушняка засвідчують художні образи, наповнені експресивністю ("властивість за знач. експресивний", "який характеризується експресією; виразний", "сила вираження, вияву яких-небудь почуттів, переживань і т.

ін.; виразність" [9: 2: 464]) та сакральністю ("те саме, що сакраментальний", "який стосується релігійного культу; обрядовий, ритуальний; // Який дуже цінують, оберігають; священний, заповітний" [9: 9: 11]), зокрема під час використання конфесійної лексики в процесі їх утворення. Пор.: "В селі сусіднім чути дзвін, / Душа в далечі рветься, / Лунає тихо ніжно він, / Полями ген несеться. / Несесь в простори ті мрачні, / І щось у душу мою, / Лягають думи навісні / Неподимою горою" [7: 43], "Біла церква за горою, / Туман сходить пеленою, / Білі хати за селом, / Думу думають рядом; / Поле білий шлях біжить. / З тої далі дзвін лунає, / Сніг на землю крапає, / Землю мертву полиняну, / Немічну і жовто в'ялу. / Чорна птаха над лугом. / Хрести білі під горою / Наче лебеді в постою, / Схоронили серце моє, / Під корою ледяною. / Серце з зломаним лучом" [7: 48], "Відкуплінням вічним знова / Все горить в небесній млі, / Вірю в дивне Бога слово, / Що воскресну на землі" [7: 46].

4. Художні образи, що відтворюють культурний контекст. Письменник у своїй поетичній мовотворчості також звертається до української культури, фольклору й народних традицій. Художні образи, пов'язані з народними звичаями, легендами та міфами, надають його поезії глибокого культурного контексту. Пор.: "О треба скоро в ліс зелений / Шляхом нам білим відійти, / І матері лісів й Морені / Жертвенник днини принести" [7: 50], "Мішають жажду в попіл днів / Вовки ідуть – ніч третя з Вія, / В дорогах заспані будні / Зеленоокий сон підвіяв" [7: 180]. Ф. Потушняк активно впроваджує в поетичну мовотворчість українські фольклорні мотиви. Це збагачує його поезію національним колоритом і підкреслює глибоке коріння українського народу. Такі елементи стають передусім метафорами для вираження колективної пам'яті та ідентичності. Вагомою частиною мовотворчості Ф. Потушняка є звернення до

національних тем. Він активно досліджує образи, пов'язані з українською історією, культурою та традиціями. Л. Кравець слушно зауважує, що саме "через мову митець виявляє свій глибинний зв'язок з національною культурою, носієм якої він є, засвідчує свою спорідненість з нею. Мова як своєрідний конденсатор інформації, збираної мовним колективом упродовж усього його існування, визначає спосіб етноспецифічної концептуалізації дійсності у художній творчості" [5: 88]. Такі художні образи не лише збагачують поезію, а й формують національну свідомість, закликаючи до збереження культурної спадщини.

У поетичній мовотворчості Ф. Потушняка важливу роль у формуванні художніх образів відіграють виражальні засоби (символи, алегорії, метафори, порівняння та ін.). Його твори наповнені алегоріями, які потребують від читача глибокого осмислення. Наприклад, художній образ *дороги* часто використаний як символ життєвого шляху, що підкреслює невизначеність вибору й необхідність рухатися вперед, незважаючи на труднощі. Ф. Потушняк часто досліджує тему часу, використовуючи символи, що уособлюють його невідворотність і невідворотність. Наприклад, *годинник*, *пісок у годиннику*, *старі дерева* – усі ці художні образи вказують на плинність життя й важливість моментів. Поетичні твори Ф. Потушняка сповнені метафор, які ілюструють людські почуття – *кохання*, *втрату*, *надію* тощо. Наприклад, порівняння *любви з вогнем* або *бурею* може передавати як її силу, так і руйнівну природу. Крім того, письменник уміло грає з контрастами: *світло і тінь*, *радість і печаль*, *надія і розчарування* тощо. Ці контрасти надають його поезії глибини, дозволяючи читачеві відчути всю палітру емоцій, які переживає герой. Зазначимо, що поезія Ф. Потушняка – глибоке дослідження людської душі через створені автором

художні образи, через призму символіки та метафор, що робить його творчість актуальною та значущою в контексті як української літератури, так і української мови. Водночас поезія Ф. Потушняка – яскравий приклад того, як художні образи можуть відображати не лише особистісні переживання, а й соціальні реалії. Його твори вражають глибиною, емоційністю та актуальністю, що робить їх важливими для розуміння української літератури, мови та культури загалом. Ф. Потушняк, використовуючи багатство образів природи та соціальної дійсності, створює неповторний світ, у якому кожен читач може знайти щось близьке й зрозуміле.

Висновки й перспективи дослідження. Художній образ – складне й багатовимірне поняття, що відображає уявлення про зв'язок мистецтва з реальністю, роль письменника, внутрішні закони літератури та проблему художнього сприйняття. Це форма відображення реальності в мистецтві художньої літератури, яка поєднує конкретну й узагальнену картину людського життя, трансформовану під впливом естетичного ідеалу митця та створену його творчою уявою. Художній образ також є засобом пізнання та перетворення світу, синтетичною формою відображення та вираження відчуттів, думок, прагнень і естетичних емоцій письменника.

Поезія Федора Потушняка є багатошаровою та емоційно насиченою. Художні образи, які він створює, допомагають читачеві глибше зрозуміти не лише особисті переживання автора, а й ширші філософські, соціальні, культурні та національні контексти. Його творчість продовжує надихати нові покоління читачів і шанувальників української поезії. Вона відзначається глибоким проникненням у людську душу, багатством художніх образів та символів, які відображають не лише особисті переживання автора, а й історичні та соціальні реалії України.

Художні образи у поезіях Федора Потушняка – невід’ємна частина його мовотворчості. Вони не лише збагачують текст, а й створюють глибокий емоційний зв’язок між автором та читачем. Тематика природи, національної ідентичності та внутрішніх переживань людини робить

його поезію актуальною та близькою кожному, хто шукає відповіді на важливі питання життя. Творчість Ф. Потушняка відтворює красу та складність людських почуттів, спонукає читачів до глибшого осмислення свого місця у світі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Барчан В. Функціонування конфесійної лексики в мовотворчості Федора Потушняка. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Філологія*. 2024. Вип. 1 (51). С. 58–65.
2. Білоус П.В. Вступ до літературознавства. Київ, 2011. 336 с.
3. Галич О.А. Теорія літератури. Київ, 2001. 486 с.
4. Енциклопедія української літератури. 2025. URL: <https://ukr-lit.com/> (<https://ukr-lit.com/xudozhnij-obraz-viznachennya/>; <https://ukr-lit.com/literaturno-xudozhnij-obraz/>). (дата звернення: 03.02.2025).
5. Кравець Л. Лінгвософія поетичних творів Федора Потушняка. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Філологія*. 2024. Вип. 2 (52). С. 88–93.
6. Пітерська О. Художній образ у сучасному науковому дискурсі. *Філологічні науки*. Полтава, 2020. № 32. С. 49–53.
7. Потушняк Ф.М. Мій сад: Поезії і драми. Ужгород: Закарпаття, 2007. 567 с.
8. Скуратівський В.Л., Муха А.І. Образ художній. *Енциклопедія Сучасної України*. Київ, 2022. URL: <https://esu.com.ua/article-74649> (дата звернення: 12.02.2025).
9. Словник української мови: в 11 т. / За ред. І. К. Білодіда. Київ: Наукова думка, 1970–1980. Т. 1–11. URL: <http://sum.in.ua/> (дата звернення: 08.02.2025)
10. Ференц Н.С. Теорія літератури і основи естетики. Київ, 2014. 511 с.
11. Фісак І. Динаміка структури художнього образу в аспекті дихотомії "Світло" й "Темрява" (на матеріалі повістей збірки "Вечори на хуторі біля Диканьки" М. Гоголя). *Філологічні науки*. Полтава. 2017. № 26. С. 37–42.

REFERENCES (TRANSLATED & TRANSLITERATED)

1. Barchan, V. (2024). Funktsionuvannia konfesiinoi leksyky v movotvorchosti Fedora Potushniaka [The Functioning of Confessional Vocabulary in the Speech of Fedir Potushnyak]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Serii: Filolohiia*. Iss. 1(51). Pp. 58–65. [in Ukrainian].
2. Bilous, P.V. (2011). Vstup do literaturoznavstva [Introduction to Literary Studies]. Kyiv. 336 p. [in Ukrainian].
3. Halych, O.A. (2001). Teoriia literatury [Literary Theory]. Kyiv. 486 p. [in Ukrainian].
4. Entsyklopediia ukrainskoi literatury (2025). [Encyclopedia of Ukrainian Literature] URL: <https://ukr-lit.com/> (<https://ukr-lit.com/xudozhnij-obraz-viznachennya/>; <https://ukr-lit.com/literaturno-xudozhnij-obraz/>). (reference date: 03.02.2025) [in Ukrainian].
5. Kravets, L. (2024). Linhvosofii poetychnykh tvoriv Fedora Potushniaka [Linguosophy of Fedir Potushnyak's Poetic Works] *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Serii: Filolohiia*. Iss. 2(52). Pp. 88–93 [in Ukrainian].
6. Piterska, O. (2020). Khudozhnii obraz u suchasnomu naukovomu dyskursi [Artistic Image in Modern Scientific Discourse]. *Filolohichni nauky*. Poltava. No. 32. Pp. 49–53 [in Ukrainian].
7. Potushniak, F.M. (2007). Mii sad [My Garden]: Poezii i dramy. Uzhhorod: Zakarpattia. 567 p. [in Ukrainian].

8. Skurativskiy, V.L., Mukha, A.I. (2022). *Obraz khudozhnii* [Artistic Image]. *Entsyklopediia Suchasnoi Ukrainy*. Kyiv. URL: <https://esu.com.ua/article-74649> (reference date: 12.02.2028) [in Ukrainian].
9. *Slovnyk ukrainskoi movy* (1970–1980) [Dictionary of the Ukrainian Language]: In 11 vol. / Ed. by I.K. Bilodid. Kyiv: Naukova dumka. Vol. 1–11. URL: <http://sum.in.ua/> (reference date: 08.02.2025) [in Ukrainian].
10. Ferents, N.S. (2014). *Teoriia literatury i osnovy estetyky* [Literary Theory and the Foundations of Aesthetics]. Kyiv. 511 p. [in Ukrainian].
11. Fisak, I. (2017). *Dynamika struktury khudozhnoho obrazu v aspekti dykhotomii "Svitlo" y "Temriava" (na materialy povistei zbirky "Vechory na khutori bilia Dykanky" M. Hoholia)* [Dynamics of the Structure of the Artistic Image in the Aspect of the Dichotomy "Light" and "Darkness" (based on the material of the stories from the collection "Evenings on a Farm near Dikanka" by M. Hohol)]. *Filolohichni nauky*. Poltava. No. 26. Pp. 37–42. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редколегії: 22.02.2025

Схвалено до друку: 23.04.2025